

Sygn. akt. IV Ka 1172/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Stanisław Jabłoński (spr.)

Sędziowie SSO Krzysztof Głowacki

SSO Małgorzata Szyszko

Protokolant Artur Łukiańczyk

przy udziale Ryszarda Walkiewicza Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2017 r. sprawy

S. S.

syna A. i E. z domu J., urodzonego (...) we W.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionych przez skazanego i jego obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia– Krzyków

z dnia 6 lipca 2016 roku sygn. akt VII K 248/16

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Krzyków) na rzecz adwokata B. K. kwotę 147,60 złotych (stu czterdziestu siedmiu i ⁶⁰ / 100 , w tym VAT), tytułem nieopłaconej obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Krzyków wyrokiem łącznym z dnia 06 lipca 2016 r, sygn. akt VII K 248/16, po ustaleniu, że S. S. został skazany prawomocnymi wyrokami:

- I. Sądu Rejonowego dla Wrocławia Fabrycznej z dnia 5 lipca 2012 r., sygn. akt **II K 417/12** za przestępstwo z art.279§1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art.64§1 kk popełnione w dniu 1 grudnia 2011 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 (pięciu) lat próby. Na poczet kary w razie zarządzenia jej wykonania, zaliczono skazanemu okres zatrzymania w dniu 1 grudnia 2011 r. Powyższy wyrok uprawomocnił się w dniu 22 sierpnia 2012 r. Postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Fabrycznej z dnia 17 września 2013r. w sprawie II Ko 1751/13 zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności. Postanowieniem z dnia 15 stycznia 2015r. w sprawie II Ko 1878/14 Sąd Rejonowy dla Wrocławia Fabrycznej warunkowo zawiesił wobec S. S. wykonanie kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności na okres 5 lat próby.

- II. Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia z dnia 22 listopada 2012r., sygn. akt **V K 1327/12** za przestępstwo z art.278§1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art.64§1 kk popełnione w okresie od 7 do 8 lipca 2012 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat. Na poczet kary zaliczono skazanemu okres zatrzymania od dnia 8 lipca 2012r. do dnia 9 lipca 2012r. Wyrok uprawomocnił się w dniu 30 listopada 2012 r. Postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Krzyków z dnia 11 grudnia 2014 r. w sprawie II Ko 1669/14 zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonych kary pozbawienia wolności. Postanowieniem z dnia 17 marca 2016 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia Fabrycznej warunkowo zawiesił wobec S. S. wykonanie kary 2 lat pozbawienia wolności na okres 3 lat próby.

- III. Sądu Rejonowego dla Wrocławia Krzyków z dnia 24 stycznia 2013 r sygn. akt **II K 736/12** za przestępstwo z art.279§1 kk w zw. z art.64§1 kk popełnione w dniu 3 kwietnia 2012 r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby. Na poczet kary zaliczono okres zatrzymania w dniach 3, 4 i 5 kwietnia 2012 r. Wyrok uprawomocnił się w dniu 1 lutego 2013r. Postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Krzyków z dnia 13 listopada 2014 r. w sprawie II Ko 1572/14 zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonych kary pozbawienia wolności. Postanowieniem z dnia 4 lutego 2016 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia Fabrycznej warunkowo zawiesił wobec S. S. wykonanie kary 5 miesięcy pozbawienia wolności na okres 5 lat próby,

- IV. Sądu Rejonowego dla Wrocławia Fabrycznej z dnia 26 czerwca 2013 r sygn. akt **II K 1701/12** za przestępstwa z art.279§1 kk w zw. z art.64§1 kk w zw. z art.91§1 kk popełnione w okresie od 23 kwietnia 2012 r. do 8 października 2012 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet kary zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 4 września 2012 r. Wyrok uprawomocnił się w dniu 4 lipca 2013r. Postanowieniem z dnia 8 stycznia 2015 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia Fabrycznej warunkowo zawiesił wobec S. S. wykonanie kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności na okres 5 lat próby.

- V. Sądu Rejonowego dla Wrocławia Krzyków z dnia 4 grudnia 2013 r., sygn. akt **VII K 529/13** za przestępstwo z art.278§1 kk w zw. z art.64§1 kk popełnione w dniu 15 marca 2013 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby. Na poczet kary zaliczono skazanemu okres zatrzymania w dniu 16 marca 2013 r. Wyrok uprawomocnił się w dniu 15 kwietnia 2014 r.

na podstawie art.85 kk i art.86§1 kk w zw. z art.19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw łączy skazanemu S. S. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punktach II, III i IV części wstępnej wyroku i orzeka karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, na podstawie art.69§1 kk i art.70§1 pkt 1 kk w zw. z art.19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec skazanego S. S. w pkt I części dyspozytywnej wyroku kary łącznej pozbawienia wolności na okres 5 (pięciu) lat próby, pozostałe orzeczenia zawarte w wyrokach podlegających łączeniu pozostawił do odrębnego wykonania, zaś na podstawie art.572 kpk umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 5 lipca 2012 roku w sprawie o sygn. akt II K 417/12 oraz wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Krzyków we Wrocławiu z dnia 4 grudnia 2013 roku w sprawie o sygn. akt VII K 529/13. Nadto na podstawie art.63§1 kk zaliczył skazanemu, na poczet orzeczonej w punkcie pierwszym części dyspozytywnej wyroku kary łącznej pozbawienia wolności, w przypadku zarządzenia jej wykonania, okres zatrzymania skazanego od dnia 8 lipca 2012 r. do dnia 9 lipca 2012 r., w dniach 3, 4 i 5 kwietnia 2012 r., w dniu 4 września 2012 r. oraz zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. B. K. kwotę 147,60 złotych, obejmującą podatek VAT, tytułem nieopłaconej obrony, udzielonej skazanemu z urzędu i na podstawie art.624 § 1 kpk zwolnił S. S. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i na podstawie art. 6 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych nie wymierzył mu opłaty.

Powyższy wyrok zaskarżył obrońca z urzędu skazanego zarzucając: naruszenie przepisów artykułu 439 § 1 pkt. 4 k.p.k. w zw. z art. 35 § 1 k.p.k., art. 3 § 2 kkw i art. 43 e § 1 kkw to jest wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej polegającej na tym, że sąd niższego rzędu orzekł w sprawie należącej do właściwości sądu wyższego rzędu.

Obrońca podnosząc ten zarzut wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia oraz o przekazanie sprawy do rozpoznania według właściwości Sądowi Okręgowemu - Wydział Penitencjarny. Jednocześnie obrońca wniósł o przyznanie kosztów nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu za postępowanie przed Sądem II instancji, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja obrońcy skazanego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Na wstępie należy zauważyć, że instytucja kary łącznej jest instytucją prawa karnego materialnego, której celem jest odbycie przez skazanego jednej kary, która zastąpi poszczególne kary jednostkowe wymierzone za dwa lub więcej przestępstw. Kara łączna może zostać wymierzona w wyroku skazującym, jak również w osobnym wyroku łącznym. Należy podkreślić, iż wymierzenie przez sąd kary łącznej jest jego obowiązkiem.

Orzeczenie obligatoryjnej kary łącznej w wyroku łącznym na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 2015 r. ma miejsce wówczas jeżeli zostaną spełnione następujące przesłanki:

- a. sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw;
- b. za popełnione przestępstwo wymierzono kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu;
- c. orzekając karę łączną sąd bierze za jej podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

Wyrok łączny może zostać wydany z urzędu, jak również na wniosek skazanego albo prokuratora. W toku postępowania o wydanie wyroku łącznego sąd ustala z urzędu jakie dotąd wyroki zapadły wobec skazanego oraz jakie kary i środki karne zostały nimi orzeczone. Po dokonaniu tych ustaleń sąd wydaje wyrok łączny co do wszystkich kar podlegających łączeniu, **nie będąc w tym zakresie związany treścią wniosku skazanego.**

Odnosząc te uwagi do niniejszego postępowania należy zauważyć, że zarządzeniem z dnia 03 listopada 2015 r. Przewodniczący Wydziału uznał wniosek skazanego o „ rozbicie kary łącznej na kary jednostkowe „ zawarty we wniosku o wyznaczenie obrońcy jako wniosek o wydanie wyroku łącznego, o czym powiadomił skazanego i wyznaczonego obrońcę / k. 6 akt /. Z informacji o skazanym z Krajowego Rejestru Karnego wynika, że po wydaniu wyroku łącznego przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Krzyków z dnia 15 listopada 2007 r., który uprawomocnił się w dniu 19 kwietnia 2008 r. S. S. był pięciokrotnie karany jedynie przez Sądy Rejonowe / k. 15-16 , k. 135 – 136 akt /.

Ta okoliczność uzasadniała zatem decyzję o wszczęciu postępowania o wydanie „ nowego „ wyroku łącznego przez Sąd Rejonowy jako sąd właściwy rzeczowo do wydania rozstrzygnięcia obejmującego ocenę prawną powyższych skazań.

W tej sytuacji niezależnie od aktywności stron dotyczącej postępowania o wydanie wyroku łącznego nie można uznać czynności sądu w tej sprawie za pozbawione podstawy faktycznej i prawnej a w konsekwencji podzielić zasadności zarzutu skarżącego o wystąpieniu bezwzględnej przyczyny odwoławczej polegającej na tym, że sąd niższego rzędu orzekł w sprawie należącej do właściwości sądu wyższego rzędu.

Zauważyć też należy , że obrońca skazanego w złożonym środku odwoławczym nie zawarł zarzutów dotyczących zasadności zapadłego orzeczenia, zatem Sąd Okręgowy rozpoznając apelację obrońcy stwierdza, że Sąd Rejonowy poddał krytycznej analizie skazania w sprawach zakończonych wyrokami Sądu Rejonowego dla Wrocławia Fabrycznej, sygn. akt II K 417/12, Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia, sygn. akt V K 1327/12, Sądu Rejonowego dla Wrocławia Krzyków, sygn. akt II K 736/12, Sądu Rejonowego dla Wrocławia Fabrycznej, sygn.. akt II K 1701/12, Sądu Rejonowego dla Wrocławia Krzyków, sygn. akt VII K 529/13, zasadnie uznając, że łączeniu podlegają kary wymierzone skazanemu w sprawach sygn. akt V K 1327/12, sygn. akt II K 736/12, sygn. akt II K 1701/12.

W obszernych pisemnych motywach Sąd Rejonowy podał jakimi kierował się przesłankami łącząc kary pozbawienia wolności w powyższych sprawach, w szczególności prawidłowo zinterpretował i zastosował przepisy dotyczące zastosowanego prawa materialnego i procesowego, w tym art. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw nowelizującej słusznie przyjmując obowiązującą przed nowelizacją

tw. dyrektywę pierwszego wyroku, która uzależniała możliwość połączenia kar od wystąpienia określonego układu okoliczności faktycznych, nazywanego realnym zbiegiem przestępstw.

Konsekwencją zastosowania powyższej dyrektywy jest to, że Sąd Rejonowy prawidłowo umorzył postępowanie dotyczące połączenia kar z wyroków sygn. akt II K 417/12 oraz sygn. akt VII K 529/13, zresztą obrońca nie wskazał na żadne uchybienia dotyczące tak zastosowania prawa materialnego jak i przepisów prawa procesowego odnoszących się do podstaw umorzenia postępowania w tej części. Także i Sąd Odwoławczy takich uchybień nie stwierdził i nie znalazł podstaw do kwestionowania ustaleń poczynionych przez Sąd Rejonowy w tej części rozstrzygnięcia.

Sąd Odwoławczy podzielił też w pełni ustalenia Sądu Rejonowego co do wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności. Wymierzając karę łączną Sąd I Instancji miał na uwadze winien mieć na uwadze, że zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu kary łącznej uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się bowiem do określenia, jak bliski związek podmiotowo-przedmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach zostały one popełnione. Im bliższe są te relacje, tym przeważa absorbowanie poszczególnych kar, im luźniejsze – ich kumulacja (wyrok Sądu Apelacyjnego 09.05.2001 r. II Aka 63/01 Prok. i Pr. 2002/7-8/20).

W niniejszej sprawie, Sąd Rejonowy orzekając karę łączną czynił to w granicach zakreślonych przepisem art. 86§ 1 kk tj. kara łączna mogła kształtować się od 2 lat do 3 lat i 11 miesięcy pozbawienia wolności.

I tak, rozważając kwestię bliskości podmiotowo - przedmiotowej pomiędzy poszczególnymi czynami objętymi zaskarżonym wyrokiem łącznym, stwierdzić należy, że czyny, za które został skazany G. S. były popełnione w bardzo zbliżonym okresie tj. na przestrzeni czterech miesięcy (od kwietnia do lipca 2012 r.), oraz były to czyny jednorodnjowe co słusznie przemawiało za zastosowaniem przez Sąd Rejonowy zasady absorpcji.

Uwzględniając powyższe okoliczności oraz charakter czynów i mając też na uwadze zachowanie skazanego, jego tryb życia uznać należy, że zachodzą przesłanki określone w art. 69 kk. dające podstawę do zastosowania wobec S. S. instytucji probacyjnej przez Sąd I Instancji.

Z powyższych powodów Sąd Odwoławczy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok a

na podstawie art. 624 k.p.k. Sąd Okręgowy zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, albowiem biorąc pod uwagę jego sytuację - pobyt w izolacji - ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe.

Na podstawie § 2 i § 17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu należało zasądzić na rzecz obrońcy adw. B. K. kwotę 147,60 zł, w tym należny podatek VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.